

Mál nr. 299/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila: (V1) og (V2).

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).

Sakarskipting.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. ágúst 2024 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V1 dags. 18. október 2024 ásamt fylgiskjöllum.
3. Bréf V2 dags. 20. janúar 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 18. október 2023 hafi orðið árekstur á milli A, sem er í eigu M, en sambýliskona hans ók umrætt sinn og B við leikskóla í Hafnarfirði. Ökumaður A hafi verið að hleypa börnum út úr kyrrstæðri bifreiðinni þegar bifreiðinni við hliðina, B, var bakkað úr stæðinu með þeim afleiðingum að hún rakst utan í afturhurð A. Í tjónstilkynningu M til V1 segir nánar að B hafi bakkað á hurðina og næstum yfir ökumann A og börn hennar þegar þau voru að fara út úr A. Hafi ökumaður A náð að stöðva það að B æki hreinlega yfir þau með því að berja ítrekað í afturrúðu B og koma börnunum undan. Í ljós hafi komið að ökumaður B hafi verið svipt ökuréttindum ævilangt og hlotið dóm fyrir að aka undir áhrifum í skilningi IX. kafla umferðarlaga nr. 77/2019. Telur M að ökumaður B beri alla ábyrgð á umræddum árekstri þar sem hún hafi umrætt sinn ekið án gildra ökuréttinda og undir áhrifum slævandi lyfja auk þess sem hún hafi vanrækt að gæta að aðgæsluskyldu 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga

Ökumenn fylltu ekki út sameiginlega tjónstilkynningu á vettvangi en ökumaður A tilkynnti lögreglu um atvikið hinn 24. október 2023. Í framhaldinu var tekin skýrsla af ökumanni B og lýsir hún atvikum svo að hún hafi verið að bakka mjög hægt úr stæði og á sama tíma hafi henni fundist eins og hurð hafi verið opnuð á B. Hafi henni þótt skrítið hversu æst ökumaður A var og hún hafi ekki séð neina ákomu á B. Í skýrslu Aðstoðar og öryggis, dags. 3. apríl 2024, kemur einnig fram hjá ökumanni B að barn hafi opnað hurðina á A utan í B.

Ágreiningi um sakarskiptingu var vísað til Tjónanefndar vátryggingafélaganna sem komst að þeirri niðurstöðu að A bæri alla ábyrgð á umræddu atviki enda bæri hún hallann af sönnunarskorti um það hurðin hefði verið opin í aðdraganda áreksturs.

Í bréfi V1, sem á tjónsdegi var vátryggjandi A, til nefndarinnar kemur fram að séu framburðir aðila lesnir saman og tekið mið af ákomum verði að telja að þegar ökumaður A bankaði í afturrúðu B hafi ökumaður B talið að hurð á A hafi verið opnuð á B. Er þá vísað til 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga þar sem segir að ef ökumaður ekur aftur á bak skuli hann ganga úr skugga um að það sé hægt án þess að skapa hættu og óþægindi fyrir aðra. Í ljósi aðstæðna á vettvangi, rökkurs og annatíma við leikskóla, verði að gera enn ríkari kröfur til þess að farið sé eftir þeim áskilnaði. Í ljósi þessa beri ökumaður B sönnunarbyrði þess að hurð A hafi skyndilega verið opnuð á B og hafi slík sönnun ekki tekist. Beri B því alla sök á umræddum árekstri.

Í bréfi V2, sem á tjónsdegi var vátryggjandi B, til nefndarinnar kemur fram að félagið geri ekki athugasemdir vegna málsins.

Álit.

Rétt er að taka fram að þrátt fyrir fullyrðingar um slíkt í málskoti liggur ekkert fyrir um að ökumaður B hafi umrætt sinn ekið undir áhrif lyfja og með því gerst brotleg við ákvæði 1., sbr. 2., mgr. 48. gr. umferðarlaga. Þó fyrir liggi að hún hafi á tjónsdegi verið án ökuréttinda og hafi því gerst brotleg við 1. mgr. 58. gr. sömu laga verður þá ekki talið að orsakatengsl séu milli þeirrar háttsemi og þess að tjón varð.

Einskorðast mat nefndarinnar því við það hvort orsök árekstursins hafi verið sú að ökumaður A hafi umrætt sinn brotið gegn 5. mgr. 28. gr. umferðarlaga um að opna skuli dyr ökutækis þannig að ekki valdi hættu eða óþarfa óþægindum eða sú að B hafi ekki gætt nægilega að áskilnaði 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga þar sem segir að áður en ökumaður snýr ökutæki eða ekur því aftur á bak skuli hann ganga úr skugga um að það sé unnt án þess að skapa hættu eða óþægindi fyrir aðra.

Af gögnum málsins, þ.á.m. ljósmyndum, má ráða að A og B hafi verið kyrrstæðar á samsíða bifreiðastæðum í aðdraganda umrædds atviks. Sneri ökumannshlið A að farþegahlið B. Samkvæmt frásögn ökumanns B í fyrirliggjandi skýrslu Aðstoðar og öryggis var hurðinni á A lamið í þrígang utan í B og lenti hún á hægri afturljósi B. Sennilegra verður að telja, með hliðsjón af ákomum og staðsetningu bifreiðanna, að það sem ökumaður B heyrði hafi verið ítrekuð högg ökumanns A á afturrúðu B. Verður jafnframt að miða við að þegar áreksturinn átti sér stað hafi ökumaður A verið að hleypa börnum úr aftursæti hennar. Verður þá einnig að miða við að ökumaður A hafi stigið úr bifreiðinni ökumannsmegin og gengið eftir hlið hennar í því skyni að opna afturdýrnar. Ekkert kemur fram um það í frásögn ökumanns B að hún hafi litið í spegla eða gengið með öðrum hætti úr skugga um að unnt væri að aka af stað án þess að skapaði hættu eða óþægindi áður en hún hóf aksturinn. Af frásögn beggja aðila má ráða að B hafi verið nýlega lögð af stað er atvikið átti sér stað. Með hliðsjón af því og líklegri afstöðu ökumanns A verður að telja að ökumaður B hefði átt að veita henni athygli hefði hún gætt nægilega að framagreindu. Verður jafnframt að telja að sérstök ástæða sé til aukinnar aðgæslu á bifreiðastæði við leikskóla þar sem ætla má að ökumenn opni afturhurðar til að hleypa börnum inn og út úr bifreiðum.

Hefur að mati nefndarinnar ekki verið sýnt fram á að ökumaður A hafi umrætt sinn brotið gegn 5. mgr. 28. gr. umferðarlaga um að opna skuli dyr ökutækis þannig að ekki valdi hættu eða óþarfa óþægindum.

Samkvæmt framansögðu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er það mat hennar að B beri alla sök á umræddu atviki.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á umræddu atviki.

Reykjavík, 4. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir